

Kitüntetések

Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter az 1848/49-es forradalom és szabadságharc évfordulója, március 15. alkalmából

a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetést adományozta Dorner Józsefnek, a Dorner Földmérési Bt. ügyvezetőjének, a Tápió-vidéke területrendezése érdekében végzett közel négy évtizedes munkássága, a kárpótlási és szövetkezeti földarányok kiadása során kifejtett tevékenysége elismeréseként,

Fasching Antal díjat adományozott

Boros Gyulának, Geodézia Borsod Kft. ügyvezetőjének, a hazai térképészet és geodézia területén végzett eredményes tevékenységéért;

Busics Imrének, a Földmérési és Távérzékelési Intézet Geodéziai Igazgatósága igazgatójának, a magyar földmérés és államhatárügy szolgálatában kifejtett eredményes munkájáért;

Dr. Völgyesi Lajosnak, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Általános és Felsőgeodézia Tanszéke egyetemi tanárának, négy évtizeden át a geodéziai felsőoktatásban kifejtett kiemelkedő oktatói és szakmai-tudományos tevékenysége elismeréséül.

Miniszteri Elismerő Oklevelet adományozott

Darabánt Miklósnak, a Budapest Főváros Kormányhivatala Budapesti 2. számú Földhivatal osztályvezetőjének, a földügyi szakigazgatás területén végzett szakmai és vezetői tevékenysége elismeréseként;

Mizseiné Dr. Nyiri Juditnak, a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar egyetemi docensének, a földrendezés, birtokrendezés fejlesztése érdekében kifejtett tevékenysége, hosszú időn át végzett magas színvonalú oktatási munkájáért;

Tikász Lászlónak, a Földmérési és Távérzékelési Intézet folyamatfelelősének, a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer kiépítésében, üzemeltetésében, fejlesztésében végzett munkája elismeréseként.

Dorner József középiskolai tanulmányait a nagykátai Damjanich János gimnáziumban végezte. 1974-ben földmérői szakképesítést szerzett az Asztalos János Földmérési Szakközépiskolában. 7 évvel később 1981-ben technikus oklevelet kapott, majd 1995-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karán ingatlanrendezői földmérői szakvizsgát tett.

Mintegy két évtizeden át, 1974-1993-ig a Nagykátai Földhivatal műszaki osztályán dolgozott, hatósági munkáját az ügyfélbarát ügyintézés, a társszervekkel való példaértékű együttműködés jellemezte.

1993-ban alapította meg családi vállalkozását, a Dorner Földmérési Bt.-t, melynek munkájában fiával együtt – aki szintén földmérő – a mai napig tevékenyen részt vesz.

A szakmát érintő technikai fejlődésre mindig nyitott, a jogszabályi változásokat állandóan figyelemmel kíséri. Kapcsolata a környező önkormányzatokkal, szövetkezetekkel, gazdálkodókkal, magánszemélyekkel kiváló, szakmai tanácsot rendszeresen kérnek tőle. Szakmája iránti elkötelezettsége mindig megnyilvánul munkájában. A rendszerváltozás utáni kárpótlási és szövetkezeti részarány kiosztások kapcsán tanácsaival, munkájával segítette az árverések lebonyolítását, a földkiadó bizottságok és a földhivatal munkáját.

Dorner József gyakorlati tapasztalatával, sokrétű szakmai tudásával, pontos, becsületes munkájával a Tápió-vidék elismerését vívta ki.

Busics Imre 1956. október 3-án született Horvátzsidányban (Vas megye). A földmérési szakközépiskolát Szombathelyen végezte 1975-ben, majd felvételt nyert a Moszkvai, Geodéziai, Légifényképészeti és Térképészeti Egyetemre, ahol 1981-ben kitüntetéses diplomával végezte el a fotogrammetria szakot.

Pályakezdőként másfél évet dolgozott a Kartográfiai Vállalat Térfotogrammetriai osztályán, ahol kezdetben kiértékelő volt majd légháromszögelési feldolgozásokban vett részt.

1983 januárjától áll a Földmérési és Távérzékelési Intézet (FÖMI) alkalmazásában. Itt öt éven keresztül a távérzékelés (fotogrammetriai alkalmazások a mező- és erdőgazdálkodásban, vízgazdálkodásban, Interkozmosz program keretében folyó nemzetközi kutatási tevékenység) volt a szakterülete, majd hat évig a penci Kozmikus Geodéziai Observatóriumban, elsősorban GPS-szel foglalkozott. Aktív részese volt a GPS geodéziai alkalmazásaival foglalkozó team munkájának (IV. rendű pontsűrítés GPS-szel, a GPS fotogrammetriai alkalmazása, OGPSH kialakítása, a hazai és közép-európai GPS mozgásvizsgálati program, kárpótlás és részarány munkák GPS-szel, stb.).

1994-ben megbízást kapott a FÖMI államhatárügyi osztályának vezetésére, a szakmai munka szervezésére és irányítására. Az eltelt 18 év alatt szakterületét képviselve részt vesz a Határbizottságok munkájában a bizottságok magyar küldöttségének tagjaként, közreműködött

az államhatárról szóló nemzetközi szerződések megújításában, kezdeményezője és tevékeny részese az elavult határokmányok újjal történő felváltásának, az új koordináta- és nyilvántartási rendszer bevezetésének. Nevéhez fűződik a megnövekedett pontossági elvárásoknak megfelelő új technológiák alkalmazása az államhatár felmérésében. Vezetői rátermettségének köszönhetően olyan kollektívát sikerült kialakítani, mely magas színvonalon képes megfelelni az elvárásoknak és melynek tevékenységét az együttműködő hazai és nemzetközi partnerek is nagyra értékelik.

2004-ben a Határőrséggel való együttműködés területén kifejtett kiemelkedő munkája elismeréseként a Határőrség országos parancsnoka dicséretben és jutalomban részesítette.

2012 októberétől a Földmérési és Távérzékelési Intézet Geodéziai Igazgatóságát vezeti.

Völgyesi Lajos 1947. március 15.-én született Budapesten.

Az általános iskolai, és a budapesti Kölcsey Ferenc Gimnáziumban elvégzett tanulmányait követően az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Földmérő-mérnöki Karán felvételizett, majd az első év sikeres befejezése után az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Természettudományi Karának Geofizikus Szakán folytatta tanulmányait. Az ELTE Természettudományi Karán 1971-ben szerzett geofizikus diplomát.

1975-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen természettudományi doktori címet szerzett, 1994-ben a földtudomány kandidátusa lett, 1995-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen doktori (PhD) címet kapott, 2004-ben a BME Építőmérnöki Karán habilitált doktor (Dr. habil) címet szerzett, 2006-ban az MTA doktora lett.

Első munkahelye a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet volt, ahol 1971-től a Szeizmikus Elméleti Csoportban matematikusként dolgozott. Ezt követően 1972-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karának Felsőgeodézia tanszékére került. Itt kezdetben egyetemi tanársegéd, 1978-tól egyetemi adjunktus, 1994-től egyetemi docens, majd 2008-tól egyetemi tanár.

A BME Építőmérnöki Karán 40 éve oktatja a geofizika, korábban a felsőgeodézia, majd a fizikai geodézia, a gravimetria, a geodézia és a mérnök-szeizmológia tantárgyakat. A Geofizika című egyetemi jegyzetére 1985-ben a BME rektorától nívódíjat kapott, majd 1989-ben ugyanez az Építőmérnöki Kar legjobb jegyzete díjat kapta. Egyetemi oktatói munkájáért többek között 1982-ben miniszteri dicséretet, 1989-ben pedig a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa által adományozott kitüntető jelvényt kapta. 1999 és 2003 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjas, 2011-ben Akadémiai Díjat kapott.

Számos egyetemi és egyetemen kívüli megbízatása volt és van. 1995-től 1997-ig az Építőmérnöki Kar általános dékánhelyettese volt, emellett 1996-ban az oktatási dékánhelyettesi feladatokat is ellátta. 1995-től három évig a BME, a Közgazdaságtudományi Egyetem és a Nottingham Trent University által közösen oktatott Okleveles Ingtatlanszakértő

másoddiplomás képzés szervezését és vezetését végezte. Több cikluson keresztül a BME számos bizottságának tagja, titkára, vagy vezetője volt.

Megalakulásától, 1985-től 1994-ig tagja volt az MTA Geonómiai Bizottságának, 1991-től az Integrated Inverse Gravity Modelling (IAG SSG 4) nemzetközi munkacsoportjának. 1992-től tagja volt az IUGG MNB IAG szekciójának, 1993-tól az MTA Geodéziai Tudományos Bizottsága Kozmikus Geodéziai Albizottságának, 1994-től az MTA Geodéziai Tudományos Bizottsága Térinformatikai Albizottságának. 2002-től tagja az MTA Geodéziai Tudományos Bizottságának, 2003-tól 2008-ig az MTA GTB Felsőgeodéziai és Geodinamikai Albizottság elnöke volt, 2008-tól 2011-ig az MTA Geodéziai és Geoinformatikai Tudományos Bizottságának elnöke volt, 2012-től ugyanennek elnökhelyettese és ugyancsak 2012-től az MTA GTB Felsőgeodéziai és Geodinamikai Albizottságának elnöke.

1969 óta a Magyar Geofizikusok Egyesületének, 1974-től az Eötvös Lóránd Fizikai Társulatnak, 1976-tól a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek, 2004 óta pedig a Nemzetközi Geodéziai Szövetség (IAG) tagja. 2007-től második ciklusban az MFTTT Geodéziai szakosztályának elnöke.

1995-től, és 2002-től két alkalommal az OTKA Földtudomány II. zsűri tagja. 2002 és 2005 között "A nehézségi erőtér nem árapály jellegű időbeli változásainak tanulmányozása", 2008-tól pedig az "Eötvös-inga mérések geodéziai alkalmazása" című OTKA kutatások témavezetője.

2004-től a Periodica Politechnica Civil Eng. folyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

Tudományos kutatásai főbb területei az Eötvös-inga mérések geodéziai alkalmazása, a nehézségi erőtér időbeli változása, a nagyobb geoidanomáliák fizikai hátterének magyarázata, a Föld forgása, kiegyenlítő számítások és a geodéziában alkalmazott vetületi rendszerek közötti transzformációk. Az eddigi kutatási eredményeit mintegy 138 tanulmányban, továbbá számos hazai és nemzetközi tudományos konferencián és előadásokon tette közzé. 1971-től a megszűnéséig tagja volt a Tudományos Ismeretterjesztő Társulatnak, ahol számtalan budapesti és vidéki előadáson népszerűsítette a geofizika és a geodézia tudományát.

Aktív vízilabdázó és kajakos pályafutását követően jelentős részt vállalt a sportvezetésben. A MAFC Örökös Tagja; 1989-től 2010-ig a MAFC Elnökségének tagja, 1999-től a Vízilabda Szakosztály tanárelnöke, 2010-től a MAFC Felügyelő Bizottság elnöke, 1996 és 1997-ben a Műegyetemi Evezős Klub elnöke, 1996 és 1998 között a Magyar Kajak-kenu utánpótlás igazgatója.

Boros Gyula Miskolcon végezte el a Földmérési Szakközépiskolát 1972-ben, ezt követően az EFE Földmérési és Földrendezői Főiskolai karán 1975-ben földmérő üzemmérnöki, 2004-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen kataszteri és térinformatikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1975-82 között a BGTV 25. osztályán, Miskolcon műszaki ügyintéző és brigádvezető, 1982-1991 csoportvezető volt. 1991-2001 között a Geodézia Borsod Kft ügyvivője, 2001-től ügyvezetője.

Szakmai pályafutásának kezdetén a BGTV miskolci osztályán a nagy állami térképészeti munkákban – az EOTR tömbös felmérések (Emőd és környéke, Szendrő és környéke, Jósvalfő és környéke) – már az előkészítéstől részt vett és a teljes technológiát felölelő munkafázisokat – a jelöléstől az illesztőpont-meghatározáson át a helyszínelésig és a teljes feldolgozásig – végrehajtotta és már csoportvezetőkén felügyelte a vizsgálatokat és a földhivatali átadásokat is.

Ezek a munkák az 1991. évben megalakult Geodézia Borsod Kft.-ben – amelynek alapító tagja volt – zökkenőmentesen folytatódtak és 1992-től a földi újfelmérések már digitálisan ITR rendszerben készültek.

Irányításával a kft. részt vett a Nemzeti Kataszteri Program Kht. munkáiban és ennek eredményeként 38 település KÜlterületi VEktoros Térképe készült el, melyek az állami átvételi eljárás során jó minősítést kaptak. Később Miskolc város ZÁrtkerti VEktoros Térképének elkészítésében illetve a zala megyei BEVET valamint DAT-os felmérésben is közreműködött.

Mindig érdekelték az új technikai eszközök és technológiák, és törekedett is azok megismerésére és alkalmazására, munkatársait és beosztottjait is erre ösztönözte. Az új feladatokra is mindig így tekint, legyen az ipari geodéziai feladat vagy bányafelmérés. Ennek is köszönhető, hogy az általa vezetett kft. a szakma egészét felölelő skálán dolgozik és az alkalmazottak is magas szakmai színvonalon tevékenykednek.

Szakmai életében az állami alapmunkák mellett kiemelkedően fontos volt a közműtérképpel és a közműfelméréssel kapcsolatos munkák elvégzése. Jelentős szerepe volt a TIGÁZ-nál kialakított nyilvántartási rendszer térképészeti-szakmai kidolgozásában, amelyhez megtanulta a „gázos szakmát” és nagy szakmai hozzáértéssel – a megbízó legnagyobb meglepésére – évekig vezette és irányította ezeket a feladatokat.

Hasonló szakmai kihívásnak felelt meg, amikor irányításával a MIVÍZ Kft. megbízására az ivóvíz- és szennyvízhálózat felméréseivel elkészítették a Miskolc városára vonatkozó adatbázist illetve a szolgalmi jogi munkarészeket. Itt is a rá jellemző teljes intenzitással vetette bele magát az új terület megismerésébe és rövid idő alatt ebben is nagy jártasságra tett szert, tudását átadta közvetlen kollegáinak is..

Az új ismeretek megszerzésének a „terepe” volt az Avas keleti domboldal 1998. évtől folyamatosan végzett mozgásvizsgálati mérése, hiszen közreműködésével minden évben több szakmai gyakorlatot töltő középiskolás és egyetemista diák ismerkedhetett meg a szakmával. A diákokkal könnyen meg tudja találni a megfelelő hangot, mivel korábban másodállásban tanított a földmérő szakközépiskolában és sok főiskolás, egyetemista töltötte nála a szakmai gyakorlatát illetve diplomamunkájuknál szakmai konzulens volt.

A több évtizedes, hagyományosnak mondható geodéziai feladatok után szakmai mérföldkő volt életében az ELMŰ-ÉMÁSZ Hálózati Kft. megbízása alapján végrehajtott legalizációs (vezetékjog fennállását megállapító határozat és ehhez szükséges műszaki

dokumentáció) munkafeladat technológiai megalapozása, koordinálása és elvégzése több ezer km. nyomvonalon.

Széleskörű és alapos szakmai tudása, kiemelkedő teherbírása, és magas fokú kreativitása révén nagyon sok új – a korábban megszerzett szakmai ismeretektől eltérő tudást igénylő – feladatot oldott meg sikerrel, és a megszerzett szakmai tapasztalatokkal meggyőző magabiztossággal képviseli a földmérő szakmát.

Minden emberi megnyilvánulását a biztos szakmai alapon álló határozottság és a partner szakmájának tiszteletén alapuló alázatosság jellemzi, minden körülmények között a földmérő szakma elhivatott, és a fejlődés mellett elkötelezett képviselője.

Jó közösségi emberként a munkája mellett kiváló sportemberként lelkesen szervezte csapatát a miskolci és az országos geodéziai tornákon, ahol legutóbb első helyezést értek el.

Az MFGVE alapító tagja, azon belül az Etikai Bizottság tagja.